

Leder

Dette nummer av *Studia Musicologica Norvegica* fortsetter sitt hovedærend, som er å dokumentere den store bredden i musikkforskningen i Norge i dag. Nummeret inkluderer artikler om musikalske sjangere, stiler og idiomer og historiske perioder som spenner fra swing og groove i jazz og i eksperimentell design (Waadeland), troper i gregoriansk sang på Island (Attinger), Max Regers og Sigfrid Karg-Elerts orgelmusikk (Rise), kanonformasjoner i populærmusikk (Danielsen), musicking og improvisasjon (Langøien), Mozarts pianokonsert nr. 9, K271 (Skaadel), improvisasjon (Langøien), Brahms, Grieg og Sibelius (Bakke), musikk i TV (Tromm Lindvig), artistpraksis i opp-taksstudio (Aase), og Boulez som komponist og dirigent (Guldbrandsen). Vår faste essayseksjon er i dette nummer gitt Asbjørn Eriksen, som gir en reflektert drøfting av Edvard Griegs velkjente Springdans fra det fjerde heftet *Lyriske stykker*, op. 47, et musikkstykke som eksisterer i ikke mindre enn seks ulike versjoner. Eriksen påpeker at den første, med tittelen 'Vandreslått' inntil helt nylig ikke har fått noen oppmerksomhet fra musikkvitenskapelig hold. Ved å sammenligne 'Vandreslått' med 'Springdans' fastslår han at 'Vandreslått' rommer karakteristiske trekk som den siste ikke har. I tillegg har vi inkludert bokanmeldelser av Johan Fornäs' *Moderna människor. Folkhemmet och jazzen* og Ola Alsviks redigerte antologi *Musikk, identitet og sted*.

På mange måter gir artiklene i dette nummer et spennende overblikk over norsk musikkforskning, slik de peker i mange av de retninger som musikkvitenskapen har tatt de senere år. Foreliggende nummer gjør oss avgjort oppmerksom på at musikk ikke bare er et medium for kommunikasjon, men også for faglig debatt. Ikke overraskende gjenspeiler *Studia Musicologica Norvegica* de hurtige forandringene som har skjedd i musikkvitenskapen de senere år, og den brede tilvekst av emner som inkluderer performativitet, pedagogikk, historiografi, resepsjon, kanonkonstruksjoner og ideologi. Noen av bidragsyterne i dette nummer retter oppmerksomheten mot et teoretisk begrep om *mening* og en fornyelse av metoder. Dette er særlig tydelig i en perspektivrik artikkel av Erling Guldbrandsen som med en ny innfallsvinkel på Boulez, understreker performative aspekter i musikalsk interpretasjon. Guldbrandsen tar til orde for en idé om 'spilletts kompleksitet' (*jeu*), noe som kan oppfanges gjennom beveglige komponenter som este-

tikk, framføring, komposisjon og det musikalske verk, og med henvisning til Boulez' framføring (som modernistisk komponist og Mahler-dirigent), hvordan dette kan bidra til en bedre forståelse av musikken. Det er uten tvil lett å bifalle Gulbrandsens funderinger om at de framvoksende idéer i den musikalske artikkelartikkel gjør krav på en vedvarende metodologisk diskusjon, og at et performativt fagfelt er nødvendig for å forstå den musikalske praksis i en større sammenheng. En slik nyvinnende refleksjon bidrar til å bane vei for å gjøre musikkvitenskapen til en levende og spennende disiplin.

Når jeg nå fratrer som redaktør for *Studia Musicologica Norvegica* vil jeg til slutt takke alle våre bidragsytere for å ha bidratt med artikler med et så stort spenn og variasjon. En spesiell takk går til redaksjonskomitéen, især Magnar Breivik, og videre vårt internasjonale konsulentpanel, som har bistått meg med å håndtere de utfordringer det har vært å heve tidsskriftets akademiske standard. Ikke minst går en varm takk til Eli Cook Hope og hennes team i Universitetsforlaget. I utarbeidelsen av de redaksjonelle tiltak har det vært en fornøyelse å arbeide med dem alle. Da gjenstår bare å ønske den nye redaksjonskomiteen det beste for de neste tre år.

Stan Hawkins

Editorial

Studia Musicologica Norvegica continues its main mission in documenting musical research practice in Norway today in all its diversity. This issue embraces articles on musical genres, styles, idioms, and historical periods as varied as swing groove in jazz and experimental design (Waadeland), Prosulas in Icelandic plainchant (Attinger), Max Reger's and Sigfrid Karg-Elert's organ music (Rise), Canon formation (Danielsen), musicking and improvisation (Langøien), Mozart's piano concerto No.9, K271 (Skaadel), Improvisation (Langøien), Brahms, Grieg and Sibelius (Bakke), TV-music (Tromm Lindvig), artistic practice in the recording studio (Aase), and Boulez as composer and conductor (Guldbrandsen). Our regular essay section, given to Asbjørn Eriksen in this edition, is a reflective consideration of Edvard Grieg's well-known Springdans from the fourth book of *Lyric Pieces*, Op. 47, which exists in no less than six different versions. Eriksen points out that the first, entitled 'Vandreslått' [Hiking Tune], did not receive any musicological attention until quite recently. Comparing 'Vandreslått' to 'Springdans' he points to the fact that 'Vandreslått' contains specific features not found in the latter. In addition, we have included book reviews of Johan Fornäs's *Moderna människor. Folkhemmet och jazzen* and Ola Alsvik's edited anthology *Musikk, identitet og sted*.

In many ways, the articles in this issue provide a thrilling overview of Norwegian music research as they point towards many of the directions that musicology has taken in recent years. Certainly, this journal serves as a reminder that music is a medium not only for communication, but also for disciplinary debate. Not surprisingly, *Studia Musicologica Norvegica* mirrors the rapid changes in musicology during recent years and its expansion into a broad range of issues, which include questions of performativity, pedagogy, historiography, reception, canon formations, and ideology. Some of the contributors in this edition are concerned with the theoretical category of *meaning* and the re-development of methods. This is particularly true of Erling Guldbrandsen's new approach to Boulez, in a highly perceptive article that emphasises the performative aspect of musical interpretation. What Guldbrandsen advocates is the idea of 'complex play' (*jeu*) that becomes discernible through the mobile components of aesthetics, performance, composition, and musical work, and how, in the case of Boulez's performances (as modernist composer and Mahler conductor), this can contribute to a better understanding of the music. Indeed, it is not hard to agree with Guldbrandsen's ruminations that evolving ideas of musical articulation demand an ongoing methodological discussion, and that a performative study is necessary for comprehending the wider context of

musical practice. Such innovative reflection helps pave the way forward for making musicology a fresh and exciting discipline.

Finally, as I step down as editor for *Studia Musicologica Norvegica* I want to thank all our contributors for providing such a diverse range of articles. A special thanks to the editorial committee, especially Magnar Breivik, as well as our international panel of advisors, who have assisted me in meeting the challenges of raising the academic standard of this journal. Not least, my gratitude goes to Eli Cook Hope and her team from Universitetsforlaget, all of whom have been a pleasure to work with in the exercise of editorial enterprise. It only remains to wish the new editorial committee all the best for the next three years.

Stan Hawkins